

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hexameron Mysteriologicvm in quo ex Gen. c. 1.
Cosmopoeja Hominis Lapsi Mystica id est Omnia omnium
à Creatione Mundi statuum propriè dicta Sacramenta
salutis perditae restaurativa nec non Hierarchia ...**

**Stummel, Friedrich
Sneps, Martin**

Herbipoli, 1663

Reseratio Trigesima Tertia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9468

rant excommunicationem.
Hæc tamen non continetur
sub reservatis, sed potest Ordini-
narius ab illâ absolvere.

An alii casus summo Ponti-
fici & Episcopis reservati ad-
huc à Regularibus possint ab-
solvi, acriter decertatur; stant
Auctores pro & contra in ma-
gna copia, Diana placet: nolo,
inquit, suscitare tragedias inter
Regulares & Episcopos: ideo
non discedo à negativa senten-
tia: legatur R. P. noster Petrus
Marchantius rerum Curiaë ex-
pertissimus in suis Fundamen-
tis Alexandro VII. dedicatis,
fundamento XI. tit. XI. per totum,
ubi de hac controversia.
**RESERATIO TRIGESIMA
TERTIA.**

*Explicatur an requiratur &
quid*

quid operetur, & quomodo obliget satisfactio, Itē necessitas sigilli, & quæ sub illud cadat

Satisfactio Sacramentalis est opus aliquod bonum pœnale à Confessario impositum ad pœnæ temporalis peccatis confessis debitæ compensationem sive solutionem, impleta in peccato mortali non caret effectu pœnæ remissivò, ex opere operato, nam gratiam habitualement, quæ in tali casu obstaculum inveniret, non attingit; Confessarius regulariter & per se loquendo eam tenetur, & quidem proportionatam peccatis, tam quoad illorum castigationem, quàm quò ad medelam, imponere, relinquitur autem quantitas Confessarii arbitrio, quantum

Spi-

Spiritus & prudentia suggeste-
rit, præstat enim sæpe dissi-
 mulatè minores pœnitentias
 injungere, quam nimiâ auste-
 ritate homines deterrere. An
 teneatur autem pœnitens ac-
 ceptare impositam à sacerdote
 pœnitentiam, quâ est merè sa-
 tisfactoria solò fine & effectu
 Sacramenti spectatò disce-
 ptant Scotistæ Magistrum su-
 um inæquali interpretantes
 calamò, stet cuius sua veritas,
 nos dicimus Scotum communi
 affirmantium sententiæ non
 adversari, neque enim docet
 sacerdotem non posse pœni-
 tentem adstringere ad acce-
 ptandam pœnitentiam, aut
 obligari ex justitia ad pœni-
 tentem tali casu absolven-
 dum, sed charitati esse con-
 for.

d. 15. q.
 1. n. 14.

formius, ut absolvat pœnitentem, qui ex nimia animi fragilitate & difficultatis apprehensione nollet ullam pœnitentiam peccato condignam acceptare, & allegat d. c. illud Isaia,

Isa. 42. *arundinem quassatam non confringet* & *linum fumigans non extinguet.* Satisfactionem tandem legitimè acceptatam tenetur pœnitens implere sub peccato mortali, si sit materia gravis, per se ipsum, nisi sit illi facta impossibilis ratione paupertatis infirmitatis &c, Vel nisi sit, quæ injuncta erat, ab alio Confessario rationabiliter & justè, pro ut fieri potest etiam ab inferiore, commutata in aliam, tunc enim absque prioris confessarii, etiam Episcopi auctoritate, omitti potest

est

est à pœnitente, vel tota, si consistat in actu indivisibili, vel pro ea parte, quâ justè ab altero alterata fuerit.

Maxima & strictissima servandi sigillum confessionis obligatio oritur ex jure naturali justitiæ, quo tenetur quisque consulere famæ proximi & secretum promissum servare; ex jure humano Ecclesiastico; tertio & potissimum ex jure divino naturali, vel ut alicui, etiam positivo, gravissimum itaq; frangens sigillū confessionis Sacramentalis committit sacrilegium contra Religionem, idq; juxta DD. communiter, quamvis peccatum sit leve, cum semper grave sit revelare Confessionem, committit insuper peccatū detractio-
nis

nitentem
fragilem
prehe-
tentem
acce-
Isaiæ,
et con-
es non
n tan-
m te-
e sub
nate-
, nisi
ratio-
is &c,
erat,
nabi-
oteft
nuta-
sque
Epi-
pot-
est

nis ad restitutionē famæ obligans, ac iniustitiæ contra pactum secreti grave vel leve, pro ut res revelata cedit in grave vel leve detrimentum famæ aut revelationis proximi. Porrò sub sigillum cadunt peccata mortalia, etiam in genere tantum expressa; item venialia, saltem in specie aut etiam certo seu determinato genere expressa; insuper eorum circumstantiæ, quatenus re ipsa sunt, aut saltē existimantur necessariæ ad explicationē peccati; hæc intelligēda sunt, de peccatis etiam publicis, imò dispositio pœnitentis, ut si careat dolore, proposito emendationis &c. defectus naturales, qui dicuntur à pœnitente in ordine ad confessionem ac ex-
 plis

plicationem suorum peccatorum, & communicandum statum suae conscientiae, peccatum complicitis, sive iuste, sive iniuste revelet in confessione ad explicationem sui peccati &c. sub sigillum cadunt. Probabile item est non licere, etiam de licentia poenitentis, audita in confessione aliis revelare, ubi tamen nullum est periculum divulgationis, nec poenitenti obvenit aliquis pudor aut damnum, potest Confessarius uti confessionali scientia ad sui directionem: idque sive ipse poenitens advertat hunc usum notitiae confessionalis, sive non: hinc confessarius potest pro ipso orare, atque in casu, quo aliqui in confessarii mortem conspirassent,

sent,

fent, & de nocte dormientem occiderent, aut venenum in vino consecrando miscissent, & Confessarius ex unius illorum confessione audivisset absq; sigilli fractione sine licentia pœnitentis fugere, & aut â consecratione potest abstinere. Etsi probabile sit ob cognitam ex Confessione Sacramentali pœnitentis indignitatem posse quantum est ex natura rei negari suffragium ad aliquod officium vel beneficium, item negari ob notitiam sacramentalem exeundi licentia, amoveri ab officio eum, quem ad nutum potest amovere; probabilissimum nihilominus est Christum in institutione Confessionis eas generaliter inhibuisse, sicut
ut

ut enim humanarum rerum regimen ab hoc Sacramento longissimè distat, ita nullatenus ab eo pendere debet.

RESERATIO TRIGESIMA
QUARTA.

De

MAGNO MATRIMONII SACRAMENTO.

*Ex senario dierum numero abstractè sumpto ænigmaticè per artem mysticam demonstratur Matrimonium, ex senario autem concretè intellecto, id est, ex ipsa hexameri die sextâ idem demonstratur epidi-
eticè, quâ contractus est, & qua ad ejus essentiam substantialiter requirantur.*

Matrimonium à Matre dicitur, eò quòd mulier
I nu-